



Ældste
Kim B. Clark
De Halvfjerds

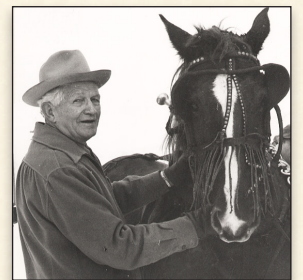
Så Guds profet



Da jeg var 11, hjalp jeg min menighed med at bygge en ny kirkebygning. Dengang hjalp medlemmerne med at bygge – de slog søm i, malede vægge og lavede alt muligt.

Da jeg hørte, at præsident David O. McKay (1873-1970) skulle indvie bygningen, ville jeg virkelig gerne være der. Mine forældre sagde, at jeg gerne måtte komme med. Jeg tog tidligt af sted og satte mig på forreste række.

Jeg husker, at jeg så præsident McKay helt tæt på. Jeg så, hvordan han stod, hvordan han talte med folk, og hvordan han behandlede folk. Han havde klare blå øjne og hvidt hår. Han *lignede* en profet. Da jeg hørte ham tale og sige indvielsesbønnen, vidste jeg i mit hjerte, at han var Guds profet.



Præsident David O. McKay var den 9. præsident for Kirken, og han tjente fra 1951 til 1970.

Jeg fik en stærk åndelig tilkendegivelse fra vor himmelske Fader: »Det er min profet.« Vor himmelske Fader fortalte mig gennem Helligånden, at præsident McKay var *hans* profet.

Da jeg først vidste, at præsident McKay var Guds profet, vidste jeg også, at Kirken var sand, og at Joseph Smith var en profet. Jeg vidste, at Mormons Bog og gengivelsen af Jesu Kristi evangelium var sand. Jeg vidste også, at alle profeterne lige fra Joseph Smith til David O. McKay var Guds profeter.

Og hver gang en ny profet bliver kaldet, får jeg den samme bekræftelse af, at det er Guds profet. Det hele begyndte, da jeg var dreng. ■